

Sygn. akt: XU-231/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 14 listopada 2013r. we W.

sprawy z odwołania **R. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 11 lutego 2013r. znak: (...)

i z dnia 07 marca 2013r. znak: (...)

w sprawie **R. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołania.

Sygn. akt X U 231/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. W. wniósł odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 11 lutego 2013 r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 06 lutego 2013 r. do dnia 07 lutego 2013 r., oraz od decyzji z dnia 07 marca 2013r. odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r. i nadal. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że wezwanie na badanie do lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na dzień 05 lutego 2013r. otrzymał od strony pozwanej w dniu 08 lutego 2013r. Wnioskodawca był badany przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 09 stycznia 2013r. i nie przypuszczał, że w tak krótkim czasie otrzyma ponowne wezwanie. Stosowne wyjaśnienie złożył w Inspektoracie ZUS w O., ale otrzymał decyzję odmowną.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o ich oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do ich uwzględnienia.

W uzasadnieniu wskazała, że stosownie do treści art. 59 ustawy zasiłkowej prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy ZUS. W razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Wnioskodawca stał się niezdolny do pracy i otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od 11 stycznia 2013 r. do 07 lutego 2013 r. i od 08 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r. i nadal.

Strona pozwana podniosła, że wnioskodawca nie zgłosił się w dniu 05 lutego 2013 r. na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, w ten sposób uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego. W dniu 29 stycznia 2013r. zawiadomienie z powodu niemożliwości doręczenia wezwania bezpośrednio wnioskodawcy pozostawiono w skrzynce pocztowej wraz z informacją o możliwości odebrania wezwania w terminie 14 dni. Tym samym w świetle powyższej regulacji prawnej zaświadczenie lekarskie straciło ważność i zaskarżoną decyzją z dnia 11 lutego 2013r. odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 06 lutego 2013 r. do 07 lutego 2013 r. Ponowna niezdolność do pracy powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego i decyzją z dnia 07 marca 2013r. strona pozwana odmówiła prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r. i nadal.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. W. z zawodu ekonomista od dnia 19 sierpnia 2012r. był niezdolny do pracy z powodu urazów doznanych w wypadku komunikacyjnym. Wnioskodawca otrzymał kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 11 stycznia 2013r. do 07 lutego 2013r. Strona pozwana podjęła decyzję o dokonaniu kontroli zasadności wystawionego zwolnienia lekarskiego za ten okres.

Strona pozwana wezwała wnioskodawcę listem poleconym na adres jego zamieszkania w J., ul. (...), na badanie lekarskie wyznaczając termin na dzień 05 lutego 2013 r. Wnioskodawca nie odebrał przesyłki w dniu 29 stycznia 2013r. tj. dniu, w którym próbowano mu ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. W związku z tym zawiadomienie o konieczności jej odebrania pozostawiono w skrzynce pocztowej w dniu 29 stycznia 2013r. W tym dniu wnioskodawca był w domu, gdyż okres zimy i panująca grypa nie zachęcały do wyjścia z domu poza koniecznością załatwiania spraw dnia codziennego. Wnioskodawca odebrał zawiadomienie o terminie wyznaczonego badania w dniu 08 lutego 2013r. a więc po wyznaczonym terminie. Organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 06 lutego 2013 r. do dnia 07 lutego 2013 r. ponieważ mimo wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawca nie zgłosił się na badanie i tym samym uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego. Odmowa prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r. i nadal wynika z faktu, iż niezdolność ta powstała po upływie 14 dni od daty ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawcy - k. 9 as.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy, neurologa i internisty na okoliczność ustalenia czy w okresie od 05 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r. i nadal wnioskodawca był niezdolny do pracy i czy zasadne było wystawione za ten okres zwolnienie lekarskie.

W wydanej w dniu 15 lipca 2013r. i w dniu 02.09.2013r. opinii biegli sądowi rozpoznali u wnioskodawcy min. zespół bólowy barku lewego bez ograniczenia funkcji i uznali, że od dnia 05 lutego do 28 lutego 2013r. wnioskodawca nie był niezdolny do pracy.

Dowód: 1) dokumentacja medyczna dot. wnioskodawcy – k.13-19 as.

2) opinia biegłych sądowych z dnia 15.07.2013r. i z dnia 02.09.2013r. – k. 21

i 31 as.

Wnioskodawca nie zgodził się z wydaną w sprawie opinią, ale nie wniósł do niej merytorycznych zastrzeżeń.

Strona pozwana zgodziła się z wydaną w sprawie opinią.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawcy nie były uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1) w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) z powodu przebywania w:

a) stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b) stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3) wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwanie na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zamieszkania wnioskodawcy. Przesyłka nie została wnioskodawcy doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Wnioskodawca zawiadomienie o terminie badania odebrał w dniu 08 lutego 2013 r., a więc po terminie wyznaczonego na dzień 05 lutego 2013 r. badania. W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że termin odebrania wyznaczony przez pocztę polską upłynąłby po dniu wyznaczonego na dzień 05 lutego 2013 r. badania. Niewątpliwie wezwanie to było spóźnione. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art. 44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawcy o wyznaczonym na dzień 05 lutego 2013 r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawca nie został prawidłowo i skutecznie zawiadomiony o terminie badania wyznaczonego na dzień 05 lutego 2013 r. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawcy, że w dniu 29 stycznia 2013 r. nie otrzymał wezwania, a jedynie pozostawiono zawiadomienie o konieczności odebrania przesyłki w urzędzie pocztowym we właściwym terminie. Zawiadomienie o terminie wyznaczonego na dzień 05 lutego 2013 r. wnioskodawca odebrał w dniu 08 lutego 2013 r.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawcy badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 11 stycznia 2013 r. do 07 lutego 2013 r. badania lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawca w tym okresie był niezdolny do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzone przed Sądem postępowanie daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawca w tym okresie nie był niezdolny do pracy. Okoliczność tę potwierdzili w wydanej w dniu

15 lipca 2013r. i w dniu 02 września 2013r. biegli sądowi. Zdaniem biegłych sądowych stan zdrowia wnioskodawcy w dniu 05 lutego 2013r. nie uzasadniał wystawienia druku zwolnienia lekarskiego.

Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Wnioskodawca nie wniósł merytorycznych zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziła się stron pozwana i nie wniosła do niej zastrzeżeń.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 06 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r. wnioskodawca nie był niezdolny do pracy i wystawione za ten okres zwolnienia lekarskie nie były zasadne.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy.